

ਧਨਾਸਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
dhanaasaree shanth mehalaa 4 ghar 1
Dhanaasaree, Chhant, Fourth Mehl, First House:

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ik oankaar sathigur prasaadh |
One Universal Creator God. By The Grace Of The True Guru:

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜੀਉ ॥
har jeeo kirapaa karae thaa naam dhiaaeeai jeeo |
When the Dear Lord grants His Grace, one meditates on the Naam, the Name of the Lord.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਜੀਉ ॥
sathigur milai subhaae sehaj gun gaaeeai jeeo |
Meeting the True Guru, through loving faith and devotion, one intuitively sings the Glorious Praises of the Lord.

ਗੁਣ ਗਾਇ ਵਿਗਸੈ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾ ਆਪਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵਏ ॥
gun gaae vigasai sadhaa anadhin jaa aap saachae bhaaveae |
Singing His Glorious Praises continually, night and day, one blossoms forth, when it is pleasing to the True Lord.

ਅਹੰਕਾਰੁ ਹਉਮੈ ਤਜੈ ਮਾਇਆ ਸਹਜਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਏ ॥
ahankaar houmai thajai maaeiaa sehaj naam samaaveae |
Egotism, self-conceit and Maya are forsaken, and he is intuitively absorbed into the Naam.

ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਆਪਿ ਦੇਇ ਤ ਪਾਈਐ ॥
aap karathaa karae soee aap dhaee th paaeeai |
The Creator Himself acts; when He gives, then we receive.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜੀਉ ॥੧॥
har jeeo kirapaa karae thaa naam dhiaaeeai jeeo ||1||
When the Dear Lord grants His Grace, we meditate on the Naam. ||1||

ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੈ ਜੀਉ ॥
andhar saachaa naehu poorae sathigurai jeeo |
Deep within, I feel true love for the Perfect True Guru.

ਹਉ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਮੈ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੀਉ ॥
ho this saevee dhin raath mai kadhae n veesarai jeeo |
I serve Him day and night; I never forget Him.

ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਾਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸਮਾਰੀ ਜਾ ਨਾਮੁ ਲਈ ਤਾ ਜੀਵਾ ॥
kadhae n visaaree anadhin samaaree jaa naam lee thaa jeevaa |
I never forget Him; I remember Him night and day. When I chant the Naam, then I live.

ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀ ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ॥
sravanee sunee th eihu man thripathai guramukh anmrith peevaa |
With my ears, I hear about Him, and my mind is satisfied. As Gurmukh, I drink in the Ambrosial Nectar.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਬਿਚਰੈ ॥
nadhar karae thaa sathigur maelae anadhin bibaek budh bicharai |
If He bestows His Glance of Grace, then I shall meet the True Guru; my discriminating intellect would contemplate Him, night and day.

ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੈ ॥੨॥
andhar saachaa naehu pooraee sathigurai |2|
Deep within, I feel true love for the Perfect True Guru. ||2||

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥
sathasangath milai vaddabhaag thaa har ras aaveae jeeo |
By great good fortune, one joins the Sat Sangat, the True Congregation; then, one comes to savor the subtle essence of the Lord.

ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਏ ਜੀਉ ॥
anadhin rehai liv laae th sehaj samaaveae jeeo |
Night and day, he remains lovingly focused on the Lord; he merges in celestial peace.

ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸਦਾ ਅਤੀਤੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥
sehaj samaavai thaa har man bhaavai sadhaa atheeth bairaagee |
Merging in celestial peace, he becomes pleasing to the Lord's Mind; he remains forever unattached and untouched.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੋਭਾ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
halath palath sobhaa jag anthar raam naam liv laagee |
He receives honor in this world and the next, lovingly focused on the Lord's Name.

ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹਾ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁ ਭਾਵਏ ॥
harakh sog dhuhaa thae mukathaa jo prabh karae s bhaaveae |
He is liberated from both pleasure and pain; he is pleased by whatever God does.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵੇ ਜੀਉ ॥੩॥

sathasangath milai vaddabhaag thaa har ras aaveae jeeo |3|

By great good fortune, one joins the Sat Sangat, the True Congregation, and then, one comes to savor the subtle essence of the Lord. ||3||

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥

dhoojai bhaae dhukh hoe manamukh jam johiaa jeeo |

In the love of duality, there is pain and suffering; the Messenger of Death eyes the self-willed manmukhs.

ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਮੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥

haae haae karae dhin raath maaeiaa dhukh mohiaa jeeo |

They cry and howl, day and night, caught by the pain of Maya.

ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਮੋਹਿਆ ਹਉਮੈ ਰੋਹਿਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਵਿਹਾਵੇ ॥

maaeiaa dhukh mohiaa houmai rohiaa maeree maeree karath vihaaveae |

Caught by the pain of Maya, provoked by his ego, he passes his life crying out, ""Mine, mine!"".

ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਚੇਤੇ ਨਾਹੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵੇ ॥

jo prabh dhaee this chaethai naahee anth gaeiaa pashuthaaveae |

He does not remember God, the Giver, and in the end, he departs regretting and repenting.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰੁ ਮਾਇਆ ਧੋਹਿਆ ॥

bin naavai ko saath n chaalai puthr kalathr maaeiaa dhohiaa |

Without the Name, nothing shall go along with him; not his children, spouse or the enticements of Maya.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥

dhoojai bhaae dhukh hoe manamukh jam johiaa jeeo |4|

In the love of duality, there is pain and suffering; the Messenger of Death eyes the self-willed manmukhs. ||4||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥

kar kirapaa laehu milaae mehal har paaeiaa jeeo |

Granting His Grace, the Lord has merged me with Himself; I have found the Mansion of the Lord's Presence.

ਸਦਾ ਰਹੈ ਕਰ ਜੋੜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਜੀਉ ॥

sadhaa rehai kar jorr prabh man bhaaeiaa jeeo |

I remain standing with my palms pressed together; I have become pleasing to God's Mind.

ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

prabh man bhaavai thaa hukam samaavai hukam mann sukh paaeiaa |

When one is pleasing to God's Mind, then he merges in the Hukam of the Lord's Command;
surrendering to His Hukam, he finds peace.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

anadhin japath rehai dhin raathee sehajae naam dhiaaeiaa |

Night and day, he chants the Lord's Name, day and night; intuitively, naturally, he meditates on the
Naam, the Name of the Lord.

ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵਏ ॥

naamo naam milee vaddiaaee naanak naam man bhaaveae |

Through the Naam, the glorious greatness of the Naam is obtained; the Naam is pleasing to
Nanak's mind.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਪਾਵਏ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥

kar kirapaa laehu milaae mehal har paaveae jeeo ||5||1||

Granting His Grace, the Lord has merged me with Himself; I have found the Mansion of the Lord's
Presence. ||5||1||